

ven nævnte sagkyndige, derunder ogsaa Dommeren. MedHensyn til Lærernes og Kvindernes Inddragelse i Værgeraadarbejdet finder man det ingenlunde ligegyldigt, om der vælges Lærere og Kvinder ind i Værgeraadene eller ikke; man maa tværtimod mene, at Læreren har gode Betingelser for at forstaa Barnets Karakter, ikke alene de Børn, han kender fra Skolen, men Barnaturen i det hele taget, og at det derfor som Regel vil være en Vinding for et Værgeraad at have en Lærer i sin Midte. Udvalget finder det ligeledes naturligt, at der i ethvert Værgeraad findes saavel Kvinder som Mænd.

Man har fra Udvalgets Side ønsket at lægge hele Valgretten, men ogsaa Ansvar for Valget i Kommunalbestyrelsens Haand for derved at skabe Mulighed for, at Værgeraadene kan vinde den Tillid blandt Befolkningen, som de ikke kan undvære, hvis deres Gerning skal kunne lykkes. Udvalget tvivler ikke om, at Kommunalbestyrelserne ved Valg af Medlemmer til Værgeraadene altid vil bestræbe sig for at vælge de til Gerningen bedst egnede Mænd og Kvinder.

Blandt andre Spørgsmaal, som Udvalget har beskæftiget sig med, er Spørgsmaalet om de uopdragelige (jfr. § 65), den nærmere Ordning af Tilsynet og Udredelsen af Udgifterne.

Endelig har Udvalget bl. a. diskuteret Ordningen for Hovedstadens Vedkommende og er i saa Henseende enedes om de til Kapitel I stillede Ændringer.

De øvrige Ændringsforslag vil nærmere blive motiveret ved Sagens 2den Behandling.

Et *Mindretal* (Henriette Crone, Dahl, A. P. Hansen, H. P. Jensen og Steincke) maa, samtidig med at udtrykke sin Tilfredshed om den Imødekommenhed, de fleste af dets Ændringsforslag har mødt fra Flertallets Side, saaledes at Udvalget har kunnet enes om en lang Række af Ændringer, beklage, at det paa visse afgørende Punkter ikke er lykkedes at faa anerkendt de Synspunkter, som Mindre-

tallet mener burde være lagt til Grund ved Nyordningen af dette betydningsfulde Lovomraade.

Man maa saaledes først og fremmest beklage, at Justitsministeren og Flertallet ikke har kunnet indse det formaalistjenlige i at opnaa Enhed i Børneforsorgen, hvilket Formaal dels burde give sig Udtryk i en Sammenarbejden af Lovforslagene om Tilsyn med Børn og om Værgeraadforsorg, dels burde medføre, at Ordet „Værgeraad“ forsvandt af den samlede Lov ligesom Værgeraadsinstitutionen som saadan. Imidlertid maa Mindretallet indrømme, at Lovens *Indhold* er det vigtigste, og da der er sket saa afgørende Ændringer baade i Værgeraadets Sammensætning og i dets Forhold til Overværgeraadet m. v., har Mindretallet ikke anset det for rimeligt at give sine Tanker Udtryk i en Række Ændringsforslag, som ikke havde Udsigt til at blive gennemført, men har — om end med store Betænkeligheder — sluttet sig til Forslaget i den foreliggende Skikkelse.

Dernæst beklager Mindretallet, at der heller ikke har kunnet opnaas Tilslutning til Tanken om at henlægge Værgeraadforsorgen under *Indenrigsministeriets Socialdepartement*, idet man finder det naturligt at samle den sociale Forsorg under et enkelt Ministerium, et Synspunkt, som i 1919 blev tiltraadt fra alle Partier i Landstinget, men som nu er forladt af Flertallet.

Endvidere mener Mindretallet, at § 65 i Forslaget, selv efter den af Udvalget foreslaaede Ændring, ikke er tilstrækkelig betryggende, idet der burde være opnaaet Sikkerhed i Praksis for, at intet Barn, som ikke egnede sig til at gives tilbage til Hjemmet eller Friheden, blev afvist som *uopdrageligt*; men da det ikke er muligt at naa videre, end Udvalgets Ændringsforslag angiver, og da det vilde være formaalsløst at stille Ændringsforslag uden Sikkerhed for, at man ogsaa i paakommende Tilfælde havde egnede Anbringelsessteder for Haanden, har Mindretallet sluttet sig til Ændringsforslaget, men i det bestemte Haab, at Spørgsmaalet vil blive taget op, hvis det senere skulde vise sig,